

Píseň V (z I knihy)

Podle mého názoru, hlavní myšlenka této písně spoléhá v tom, že materiální věci nejsou nejdůležitější v životě člověka, člověk si nic do hrobu nevezme, kolik by nenakradl nebo nevydělál.

Třeba Aleksandr Makedonský odbojoval velký kus světa, dostal slávu, peníze, možnost vládnout půlkou světa a nejkrásnější ženy... Ale přesto zemřel, nic se po něm ne zůstalo a celá jeho říše se rozpadla během krátké doby.

Existuje ale možnost zachránit část své duše. Po Kochanovském pozůstaly jeho básně. Po Micelangelu - obrazy. Po Bulgakovu - jeho litarární dědictví, a tak dál. Kochanowski říká, že člověk se především by měl starat o svojí duši a o to, aby celý život přežil Člověkem z velkého Č a v předsmrtní chvíli ničeho nelitovat.

Pátá píseň má formu čtyřverše. Pro autora jsou dost charakteristické 4 stylové detaily:

- jambický rytm verše
- rymování sloves (třeba "dává" - "nedostává", "vzít" - "porazit" apod.)
- jednoduché rýmy (třeba "můj" - "tvůj")
- rým typu A-A, B-B, polský tzv. «parzyście».

Vyznamným detailem v tom díle je to, že ten verš je součástí sbírky «Pisně» (vydána v roce 1586, po smrti autora), která je největší sbírkou písní Kochanovského. Některé další písně Kochanowski umístil do jiné sbírky, «Fragmenta albo Pozostałe utwory». Je ta sbírka spojená s dílem «Odarum sive carminum libri quatuor» Horaceho. Ale dílo Kochanovského je adaptované k polským realitám, třeba antické božství jsou změněné na křesťanského Boha (na něho se autor obrácí v «Czego chcesz od nas, Panie»), jména postav se mění na tradiční polské a antické jevy – na polské analogy.

Líbilo se mi na tom díle to, že autor nepřinucuje k žádnému názoru, nesděluje vzkazy pod strachem trestu, autor jen píše o budoucnu, snadnost básníka vyvolává myšlenky tom, zda-li je způsob života čtenáře správný a morální. Jsou to cenné myšlenky.